Othello (Tirat 2)

Oyunun Adı: Othello
Yazar: William Shakespeare

OTHELLO – Tanrı sınamak istediğinde beni,
Dert verip dermanımı keseydi,
Bin bir türlü sıkıntı, utanç yağdırsaydı
Göklerden şu çıplak kafama,
Boğazıma kadar beni gömseydi yoksulluğa,
Tutsak edip kırsaydı bütün umutlarımı,
Bir damla huzur bulabilirdim yine de
Ruhumun bir köşesinde.
Ama hayır, küçümseyen dünyanın
Durmadan beni gösteren parmağı
Değişmeyen bir alay konusu ediyor beni.
Buna da katlanabilirdim; dayanabilirdim buna da.
Ne yazık, içime aşkımı sakladığım,
Bana isterse hayat, isterse ölüm getiren o kaynaktan,
Sevgisini isterse besleyen, isterse kurutan o pınardan.
Çıkarılıp atılmak!
Ya da orada kalıp orayı kurbağaların
Çiftleşip ürediği pis bir su birikintisi saymak!
Rengin uçtu bak;
Sakin ol, genç, gül dudaklı, masum yüzlü melek!
Şimdi cehennem kadar korkunç görünüyorsun sen!
Seni koklayanı kendinden geçirip acı veren
Zararlı ot, hiç doğmamış olsaydın keşke.
”Ne günah işledim,” diye soruyor bir de!
Bu güzel kağıt, bu eşsiz kitap
Üstüne ”orospu” yazılsın diye mi yaratıldı?
Ne günah işlemiş! İşlemiş! Orta malı seni!
Senin yaptıklarını söyleseydim eğer,
Cayır cayır yanardı yanaklarım ocak gibi,
Utanç denen şeyi yakıp kül ederdi.
Ne günah işlemiş!
Kokusunu duymasın diye gök burnunu tıkıyor,
Ay, gözlerini kapatıyor utançtan.
Önüne çıkanı öpen çapkın bile
Toprağın derinliklerine sığınmış işitmesin diye.
Günahı neymiş?!! Utanmaz orospu !…